rozsévač rozsievač

3

marec / březen
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Člověče,
bylo ti oznámeno,
co je dobré
a co od tebe
Hospodin žádá.
Mi 6,8

Rozvod jako řešení?

NePrijatý

alebo ako sme sa učili navzájom sa prijímať na Mládežníckej konferencii 2014 v Banskej Bystrici

Keď sa v spoločnej sále rozozneli prvé tóny klavíra, ľudia začali vstávať zo svojich miest. Prichádzali pred pódium, kde ležal na zemi dlhý papier tiahnuci sa pozdĺž celého pódia. Tam písali svoje vyznania lásky Bohu. Niektorí ďakovali, iní prosili o odpustenie, ďalší sa Bohu svojimi slovami na papieri naplno odovzdávali. Bol to silný moment. Ja som tiež vyšla dopredu a napísala na papier to, čo som k Bohu práve cítila. Po pár minútach, keď chvály dozneli, bol papier skoro zaplnený vyznaniami, ktoré neboli iba každé inej farby, ale každé bolo jedinečné. V tej chvíli Boh akýmsi zázračným spôsobom otvoril srdcia ľudí a všetci sme vnímali Jeho lásku. Mali sme chuť objať priateľov a so slzami v očiach ďakovať Bohu. Ten večer sa dá opísať jedinou vetou: Boh vylial svoju lásku.

Božia láska

Požehnanie, ktoré som ja a mnoho iných mladých ľudí prijali na tohtoročnej mládežníckej konferencii v Banskej Bystrici, bolo naozaj veľké. Naše trojdňové spoločenstvo či už pri káve a zákuskoch, pri hrách alebo len tak na chodbách, bolo krásne. Každý človek bol tento rok citlivejší voči druhému a prijímal ho. Prečo? Pretože nám to pripomínala téma tohtoročnej konferencie - NePrijatý. Učili sme sa, ako prijímať sami seba, ako nás prijíma Boh a ako, podľa Jeho príkladu, máme my prijímať nielen kresťanov, ale hlavne tých, ktorí ešte nepoznajú Božiu lásku. Vzdelávali nás mnohí skvelí rečníci, napríklad Timotej Hanes, Martin Tobák, Miroslav Tóth a Benjamin Uhrin.

Umenie

Jednou z oblastí, s ktorou sme sa oboznamovali, bolo kresťanské umenie. Mohli sme si vypočuť dve prednášky – jednu prednášku

a diskusiu o fotografii s názvom „Nech je svetlo. A bola fotografia“, ktorú viedol fotograf Peter Azor, a druhú prednášku Alexandra Barkociho ml. na tému Umenie ako uctievanie. Obaja umelci nám ukázali, ako sa dá umením uctievať Boh, ako možno zachytiť jeho veľkosť a krásu jeho stvorenia, čo je to vlastne krása a ako ju dokážeme preniesť či už do fotografie, sôch alebo malieb.

Prednášky

Ak niekoho nelákal svet umenia, mohol sa zúčastniť na vedeckej prednáške Jaroslava Bána, Martina Boltižiara a Jána Szöllösa, na ktorej sa hovorilo o vede a kresťanstve a o tom, ako sa tieto na pohľad dva rozličné svety môžu navzájom prekrývať. Účastníci konferencie sa mohli zúčastniť viacerých prednášok, okrem spomínaných tém to boli aj prednášky na témy: Prečo si kresťan?,

O Ježišovi, Charizmatici na rázcestí, Ja a Ty = My, Zamerané na nás (seminár pre dievčatá), Pre chlapcov a iné. Tí, ktorí dokonca ani v tejto bohatej palete prednášok, diskusií a svedectiev nenašli to, čo ich zaujímalo, trávili väčšinou svoj čas v telocvični pri športoch ako volejbal, futbal alebo ping-pong, v DEPO klube pri spoločenských hrách, v kaviarni alebo v Kaplnke, špeciálne zriadenej miestnosti, kde mohli byť sami v tichu s Bohom pri čítaní Biblie alebo na modlitbách.

Dovidenia o rok

Keď nastalo nedeľňajšie poludnie, triedy sa začali vyprázdňovať, ľudia sa balili, lúčili sa s priateľmi a známymi – konferencia končila. V prvých momentoch väčšina z nás bola smutná, no neskôr sme si uvedomili, že už teraz sa môžeme tešiť na ďalšie spoločné aktivity slovenskej baptistickej mládeže, napríklad na Kemp mládeže alebo na budúcoročnú Mládežnícku konferenciu 2015. Ak ste tento rok konferenciu nestihli, môžete sa tešiť už teraz, pretože o rok vás tam radi uvidíme!

Ľuboslava K.

Obsah

NePrijatý 2
Neco to stojí, ale stojí to za to 3
Manželstvo a rozvod 4
Kto dá odpoveď 6
Biblická matematika
Genetické informácie 7
Manželstvo
Zeptali jsme se za vás 8
Manželstvo má zmysel 9
Rozvod trhá rodinu a ničí život dětem 10
Životné jubileum Pavla Hanesa 12
Rozloučení s bratrem Jaroslavem Hrůzou
100. výročí narození bratra 13
kazatele Rudolfa Petra
Sestra Helena Synovcová u Pána
Ešte jeden pohľad 14
Konferencia sestier 2014
Uväznený misionár urobil priznanie 15
Odmietnutý azyl rodinám
Varovanie
Baptisté slouží nové Ukrajině
Redakčné oznamy 16
Zasílání příspěvků
Inzercia 17
Rozsévače (1924–1933) 18
Najväčšie nebezpečenstvo 20. storočia ... 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR
Šéfredaktor: Jan Titěra
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 3/2014: 7. 3. 2014
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Magda Mečkovská

Něco to stojí, ale stojí to za to

Nedávno mi volala moje švagrová a mimo jiné mne „zkoušela“, jestli jsem nezapomněla, co se stalo 11. února. Samozřejmě, že bych na to úplně zapomněla! Mne se to datum zas tak moc netýká, ale jí ano. Měli 30. výročí svatby. Tak jsme si povzdechly, jak to rychle utíká, a zavzpomínaly jsme, jaký ten den tenkrát byl. My s manželem budeme mít v létě 20. výročí svatby. Jeho rodiče oslaví 45. výročí svatby, moji rodiče spolu byli 51 let.
V kontrastu s tím mi před několika lety učitelka v mateřské školce řekla, že stále více rodičů se rozvádí právě v době, kdy jsou děti ve školce, to znamená po 4 až 7 letech.
Z různých stran a z různých úst laiků i odborníků slyším, že manželství je práce, řada drobných skutků, ochota dělat kompromisy. Někdo říká, že je to úsilí, nutnost investovat a přijímat i to drsné, nejen příjemné. Na to nemohu nic jiného než kývnout, a přesto říct, že to stojí za to. Nechce se mi měnit se, uznat chybu, udělat ústupek, jít do konfliktů nebo jít s kůží na trh. Ale je to nezbytné, aby vztah fungoval a aby pak přišly i ty příjemné a krásné chvíle, jako je společný humor, porozumění beze slov, blízkost, místo bezpečí a důvěry. Zdá se, že za několik posledních let jsme si s manželem mnohem blíž než na začátku našeho manželství.

…navíc se učíme milovat, milovat bezpodmínečnou láskou a díky tomu poznáváme i Boží bezpodmínečnou lásku.

Často si pomyslím: „ Když už spolu máme zestárnout, tak proč si to nezpříjemnit a neužit…?“ Ale to, že po 20 letech manželství jsme, kde jsme, nešlo a nebylo bez bolesti. Ale tak je to asi s každým vztahem, ať už jde o přátelství, vztahy s dětmi nebo vztahy v širší rodině. V jedné knize jsem nedávno četla, že manželství je nádherným, drahocenným darem, který si Bůh používá k tomuabychom nebyli sami, abychom se radovali a měli požehnání z intimního vztahu. Ukazuje nám navíc potřebu růstu, potřebu vypořádat se s našimi vlastními problémy a sobectvím. Navíc se učíme milovat, milovat bezpodmínečnou láskou a díky tomu poznáváme i Boží bezpodmínečnou lásku. A to je na manželství další skvělá věc, že nám dává možnost více porozumět Bohu a jeho vztahu k nám.
Jak říká Šalamoun. **„Lépe je dvěma nežli jednomu a trojitá nit se teprve nepřetrhne!“** Pán Bůh nás dva s manželem drží a my můžeme zároveň i skrze manželství Jeho charakter blíže poznávat.

Manželstvo a rozvod

(Výťah z prednášky zo vzdelávacej konferencie BJB v SR)

Máte vo vašom spoločenstve niekoho, kto sa so svojím partnerom rozviedol? Väčšina z vás asi odpovie ÁNO. Rozvod je tragická udalosť pre bývalých manželov a aj pre ich deti. Tragiku rozvodu navyše umocňuje aj to, že pri jeho riešení aj vedúci v cirkvi sú v niektorých otázkach rozdelení.
O to viac si vážime tých, ktorí mali odvahu k téme **Manželstvo a rozvod** do Rozsievača prispieť.

-redakcia-

To, na čom sa kresťania zhodnú

1. Rozvod nie je Boží ideál

V **Mal 2, 16** Pán vraví: *„Nenávidím rozvod."* Pán Ježiš v **Mk 10** hovorí: *„To, čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje."* Ešte aj farizeji, čo sa hádajú na výklade Mojžišovho ustanovenia, to považujú za dovolenie, nie príkaz: *„Mojžiš dovolil napísať prepúšťací list a prepustiť manželku"* **(Mk 10, 4)**. Pán Ježiš vysvetľuje, prečo Boh cez Mojžiša dovolil rozvod - *„pre tvrdosť vášho srdca."* A tvrdé srdce nie je Boží ideál.

2. Ak sa vám partner znepáči, to ešte nie je dôvod na rozvod

Farizeji, čo prišli za Ježišom, sa hádali o jedno slovíčko z **5M 24, 1**. Tam sa píše: *„Ak si muž vezme ženu za manželku a potom sa mu znepáči, lebo nájde na nej niečo odporné, napíše jej prepúšťací list, dá jej ho a pošle ju z domu preč."* „Niečo odporné" alebo „mrzká vec", ako prekladá Roháček, doslova znamená: „nahota veci". Farizeji sa hádali, čo to znamená. Prívrženci Hillelovej školy učili, že je to čokoľvek, čo sa mužovi na žene znepáči, teda napr. aj prihoreté jedlo. Istý rabbi Aggiba dokonca tvrdil, že muž môže prepustiť ženu, aj keď sa mu zapáči iná. Prívrženci Šammaiovej školy boli názoru, že „nahota veci" sú iba sexuálne hriechy (nevera a pod.). Kresťanskí vykladači svorne nesúhlasia s Hillelom.

3. Rozvod vytvára problémy

Kresťanskí vykladači sa zhodujú aj v tom, že aj keď rozvod možno rieši niektoré problémy, zároveň vždy vytvára ďalšie problémy.

4. Boh miluje aj rozvedených

Boh miluje aj rozvedených. Tým, že prikázal dať rozvedenej žene lístok, sa staral o jej situáciu po rozvode. Pán Ježiš Kristus aj rozvedeným prináša vykúpenie a uzdravenie.

> ***Podľa toho poznávame, že milujeme Božie dietky, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania (1Jn 5, 2)***

Na čom sa kresťania nezhodujú

Sú v podstate tri základné názorové skupiny

1. Nie je žiadny prípad, keď Pán kresťanovi povoľuje prepustiť manželku/ manžela.
2. Je len jeden prípad, keď Pán povoľuje prepustiť manželku/ manžela – cudzoložstvo.
3. Je viac legitímnych dôvodov na rozvod
(dva alebo viac).

1. Nie je žiadny biblický základ pre povolenie rozvodu

Uvádza sa viacero argumentov. O Ježišovej vete *„kto prepustí manželku, okrem dôvodu smilstva"* ***(Mt 5, 32; 19, 9)***, hovoria, že sa nevzťahuje na rozvod v manželstve, ale na anulovanie zásnub. Židovská prax to poznala. Zásnuby boli takmer takým záväzkom ako manželská zmluva. Dokonca snúbenci sa bežne nazývali muž a žena, aj keď spolu pohlavne nežili. Ak sa v období zasnúbenia vyskytla nevera, bolo možné sa rozísť **(Dt 22, 13 – 19; Mt 1, 18 – 25)**.

2. Je len jeden základ pre rozvod – cudzoložstvo

Títo kresťania Ježišove slová *„kto prepustí manželku, okrem dôvodu smilstva"* **(Mt 5, 32; 19, 9)** rozumejú ako pripustenie rozvodu pri manželskej nevere.
Vyjadrujú sa aj k **1K 7, 15**: *„Ak sa neveriaci odlučuje, nech sa odlúči. V takých prípadoch brat alebo sestra nie sú otrocky viazaní..."* Pavel nedovoľuje veriacemu odísť od neveriaceho partnera, iba dáva slobodu súhlasiť, aby neveriaci odišiel, ak chce. Posledné slová **v. 15** („Boh nás povolal k pokoju") sa dajú chápať tak, že veriaci partner nemusí tlačiť na neveriaceho, ktorý odchádza. Veriaci nemá s ním žiť v neustálom konflikte, ale môže ho nechať ísť a nemusí sa cítiť vinný, že to dovolil.

3. Je viac legitímnych dôvodov na rozvod

Minimálne dva dôvody: cudzoložstvo a ak neveriaci partner chce odísť od veriaceho.
Niektorí potom pridávajú ďalšie, podľa nich legitímne dôvody na rozvod, ktoré by sa dali zhrnúť ako zanedbávanie starostlivosti. Radia sem napríklad aj násilie či infekčné choroby.
Uvediem niekoľko z ich argumentov.
1. V **2M 21, 10 – 11** sa píše o vzťahu muža k otrokyni, ktorú si vzal za ženu: *„nesmie ju ukracovať na strave, ani na oblečení, ani na práve manželského spolužitia. Ak jej toto troje odoprie, môže odísť..."* Takže, ak manžel nenapĺňa túto starostlivosť o svoju manželku – a to zahŕňa aj drogové závislosti, týranie, či infekčné choroby, žena môže od neho odísť.
2. Manželstvo stojí na dvojstrannej zmluve medzi dvoma partnermi. Nie je možné napĺňať svoj sľub (budem s Tebou v dobrom i zlom…), ak jeden z manželov odíde. Potom sa môžeš rozviesť.
3. Nedovoliť rozvod v určitých situáciach je rovnako zákonnícke ako neuzdraviť chorého v sobotu. **Mk 2, 27:** *„Sobota bola vytvorená pre človeka, nie človek pre sobotu."* Podobne manželstvo bolo vytvorené pre človeka a nie človek pre manželstvo. Takže v našich úvahách musíme mať pred očami človeka, nie teoretickú otázku, či je rozvod možný, alebo nie.

Je rozvod hriechom?

Boh rozvod nenávidí. Žiadny rozvod nie je Boží ideál, ani ideálne riešenie pre

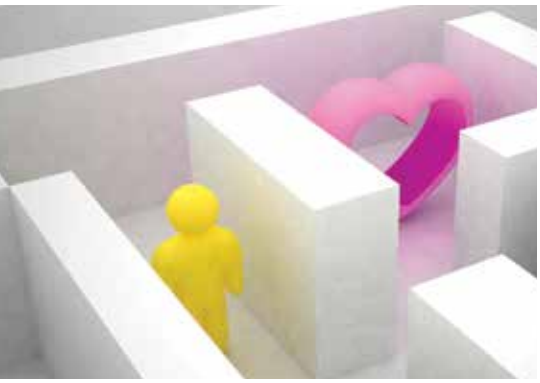

človeka. Napriek tomu označiť rozvod za hriech je trochu zavádzajúce. Ak prepustí manželku muž, lebo sa stala kresťankou, nemôžeme povedať, že zhrešila. V SZ sa stretávame s rozvodmi miešaných manželstiev, ktoré boli považované za spravodlivý čin. (Je pravda, že v NZ inštrukciu rozviesť sa s inovercom nenachádzame, skôr naopak.) Napokon na niekoľkých miestach v SZ Hospodin hovorí, že dal prepúšťací lístok Izraelu, teda že sa so svojím ľudom pre jeho neveru rozvádza **(Jer 3, 8; Iz 50, 1; Hoz 2, 4)**.
A Boh nehreší. Uvedomujem si, že je to obrazná reč, a preto sa o tomto argumente dá pochybovať. Avšak správanie, ktoré vedie k rozvodu, je hriešne aspoň u jedného z manželov. Rozhodnutie rozviesť sa môže byť hriešne.

Záver

Boh chcel, aby jeden muž a jedna žena boli spolu až do smrti jedného z nich **(Mt 19, 6)**. Boh rozvod nechce. Dovoľuje ho však v prípade smilstva. Ak sa neveriaci človek rozvedie s veriacim pre jeho vieru, veriaci nemá hriech. Už nie je také úplne isté, či Boh schvaľuje rozvod aj v prípade výrazného zanedbávania manželského partnera, napr. v podobe týrania, alkoholizmu, gamblerstva.
V NZ to priamo nikde nečítame. Nie som síce Pavel, ale tu by som povedal ako on: To nehovorí Pán (aspoň o tom neviem), iba ja – myslím si, že v situáciach takéhoto zanedbávania je rozvod niekedy nevyhnutný.
Rozvod je bolestivý. Emocionálne je náročnejší ako smrť partnera. Často trvá roky, kým k nemu dôjde, a ďalšie roky, kým sa prekoná bolesť, ak vôbec. Zásah do života je nezmerateľný. Pocit zlyhania a viny a strach mučia dušu. Večer po večeri si človek líha so slzami. Pracovné výkony sú ohrozené. Samota môže byť premáhajúca. Predstava zničenej budúcnosti dokáže pokryť všetko. Skúsenosť súdnej siene len umocňuje osobné zúfalstvo.
K tomu sa často pridáva utrpenie detí. Aj keď niekedy je samotné dokonanie rozvodu pre deti úľavou, rany zostávajú. Rodičia napriek všetkému dúfajú, že jazvy z rozvodu ich príliš nepoznačia a jedného dňa nezničia ich vlastné manželstvo. Naťahovanie sa o majetok a alimenty prehlbujú dlhoročné bolesti. A potom tie čudné a neprirodzené práva na návštevu detí môžu natiahnuť tragédiu na desaťročia.
Kvôli týmto a mnohým ďalším faktorom chceme so súcitom plakať s plačúcimi. Snažiť sa nezväčšovať bolesť. Niekedy je táto starostlivosť omylom zamieňaná s kompromisom.
Ľudia si myslia, že láskavá starostlivosť je nezlučiteľná s konfrontáciou – že Ježišova nežnosť a tvrdosť jeho slov nemôžu byť láskou zároveň.
Ale to v žiadnom prípade nie je pravda. Ježiš bol mimoriadne láskavým človekom. Jeho učenie o rozvode a druhom sobáši je však tiež jednoznačné: ***Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje!*** **(Mk 10, 9)**
V skutočnosti zásadná a láskavá konfrontácia s Kristovými nárokmi JE formou starostlivosti, lebo hriešne rozhodnutie je aspoň také škodlivé pre človeka ako emocionálna bolesť.
Obrovskou výzvou pre Cirkev, ktorá čelí rozvodom, je milovať biblicky. Ján napísal: Podľa toho poznávame, že milujeme Božie dietky, keď milujeme Boha a plníme jeho prikázania **(1Jn 5, 2)**.
Inými slovami, testom skutočnej lásky k ľuďom nie je len pocit súcitu v srdci, ale aj podriadenosť Božím príkazom v správaní.
Je veľkou výzvou zmiešať slzy súcitu s tvrdou láskou poslušnosti. Iba toto oslávi Krista a zachová duchovné zdravie a moc Cirkvi.
(Niektoré pramene: Norman L. Geisler, Christian Ethics Options and Issues; John Piper: Divorce and Remarriage: A Position Paper; John Piper, Stanovisko k rozvodom a druhým sobášom v živote Bethlehem Baptist Church)

Tomáš Kohút

Kto dá odpoveď?

Často si listujem v Biblii len tak, bez zamerania na konkrétne miesto. V Advente som si čítal z listov apoštolov. Najprv som si čítal: „Svet ide ta i jeho žiadosť," potom som sa zastavil pri liste do Efezu a tu opäť: „Nechoďte ako pohania v márnosti svojej mysle."

O niekoľko dní som čítal v novinách, že v Košiciach sa za jeden rok rozvedie 545 manželských párov. V súvislosti s tým, čo som si čítal v Biblii, som sa zamyslel nad rozvodmi. Správa o rozvodoch ma vie vyrušiť. Vnímam to ako katastrofu, nie menšiu než veternú smršť. Dôsledkom sú veľké škody.

Apoštoli (Ján a Pavol) upozorňujú na nebezpečenstvá, ktoré rôznym spôsobom ohrozujú ľudský život. Samozrejme v Biblii je ich oveľa viac, ako som uviedol. Z neznámej príčiny ovládne ľudí vo svete žiadosť a núti ich ísť nevedno kam. Oni idú v márnosti svojej mysle, lebo otupeli do bezcitnosti. Oddali sa nehanebnosti a s nenásytnou žiadosťou páchajú každú nečistotu. V takom prípade ani rozvod nemôže prekvapiť.

Zlé je, keď pomoc nehľadáme a ani o ňu nestojíme...

Čo neviem prijať, je skutočnosť, že v rozvodovom konaní sa ocitnú aj naše rodiny. Sú to naše sestry i bratia, ktorí si uvedomili, aké nebezpečenstvo na nich číha vo svete, prijali Pána Ježiša ako Pána svojho života, ako Spasiteľa schopného ich zachrániť v každej situácii. Uverili Mu a vydali svoje srdcia vypratané od svetskej nečistoty. Tak to vyznali v krste. Tvoria s celým zhromaždením spoločenstvo lásky. Sme vedení a často aj nosení nebeským Otcom. Máme zasľúbenie, že On, ten istý nás ponesie až do šedín a aj vyslobodí. Vieme, kam ideme aj s kým kráčame. Vykročili sme na úzku cestu, ktorá vedie do života. Napredujeme za cieľom horného povolania bližšie k Pánu Bohu. Pre všetkých má v cieli pripravenú cenu víťaza. Božia všadeprítomnosť nám dáva záruku pomoci na každom úseku. Prechádzame rôznymi útrapami a vo viere prijímame každé posilnenie. Nezúfame, ale v nádeji kráčame ďalej. Naša sila je v utíšení sa a v dúfaní. Každý človek potrebuje pomoc v krízovej situácii. Dobré je mať sa na koho spoľahnúť, s kým sa poradiť v bezradnosti, oprieť sa o niekoho. Zlé je, keď pomoc nehľadáme a ani o ňu nestojíme. Manželstvo veriacich ľudí je spoločenstvo lásky, kde rozhodnutie v slobodnej vôli doplňuje záplava citov. Prítomnosť Pána Ježiša v ich strede to všetko umocňuje. Nikdy a nikto nie je odkázaný iba na seba samého, a preto ani nepresadzuje svoje. Oplatí sa takýto vzťah udržiavať a všemožne zveľaďovať, aby neboli roztržky. Všetko je v ňom otvorené.

Ak predsa len nastane prípad bezradnosti, sú tu príbuzní, vedenie zboru a celé zhromaždenie, aby pomohli. Nechápem, prečo nik z rozvádzajúcich sa o takú pomoc nestojí. Aké sú vlastne medzi nami vzťahy? Vyznávame, že sa vieme v úcte predchádzať aj zdieľať. Vari nie vždy a so všetkým?

V prvých kapitolách Biblie si čítame, že Hospodin videl, ako sa množí zlosť človeka na zemi. Čokoľvek vytvoria myšlienky jeho srdca, je len zlé. Mal z toho bolesť vo svojom srdci.

Kto vie spočítať, koľko sŕdc je pri rozvode zranených a ubolených? Som presvedčený, že ani iniciátor rozvodu neostane bez výčitiek, keď sa pozrie deťom do očí. Pochybujem, že bude prekypovať šťastím. Široké príbuzenstvo bolo obopnuté reťazou, na ktorej jeden článok tvorili manželia. Ten článok praskol, reťaz sa roztrhla. Všetko sa rozpadne, zostanú iba trosky, z ktorých sa budú ozývať rôzne hlasy, lebo živí v troskách nemlčia.

Rozvedení manželia pôjdu svojou cestou. Na akú majú vykročiť deti? Sú bezbranné, sklamané a zranené. Mnohé myšlienky sa im hemžia v hlave. Kto im dá odpoveď na otázky ubolenej duše? Uspokojivú odpoveď nemajú ani mama, ani otec.

Michal Barger

Biblická matematika

1. **Sčítanie.** „Práve preto sa všemožne usilujte a pridávajte k viere cnosť, k cnosti poznávanie, k poznávaniu sebaovládanie, k sebaovládaniu vytrvalosť, k vytrvalosti nábožnosť, k nábožnosti bratskú oddanosť, k bratskej oddanosti lásku" **(2 Petra 1, 5 – 7)**.
2. **Odčítanie**. „Zhoďte teda zo seba všetku zlobu i všetku faloš a pokrytectvo, závisť a všetky ohovárania a ako práve narodené deti túžte po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho rástli..." **(1Petra 2, 1 – 2)**.
3. **Násobenie.** „Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána" **(2Petra 1, 2)**.
4. **Delenie.** „Preto vyjdite spomedzi nich a oddeľte sa, hovorí Pán, nečistého sa nedotýkajte a ja vás prijmem" **(2Kor 6, 17)**.
5. **Výsledok**. „Ak totiž toto všetko máte a ak to máte v bohatej miere, nebudete nečinní a neplodní v poznávaní nášho Pána Ježiša Krista" **(2 Petra 1, 8)**.

Posol pokoja 1/1894

Genetické informácie

Boh stvoril muža a ženu, aby spoločne vytvárali základ pre život na zemi – rodiny, ktoré sú bunkami ľudskej spoločnosti. Podobne ako zdravé bunky vytvárajú zdravé organizmy, tak aj zdravé rodiny vytvárajú zdravú spoločnosť.

O tom, ako fungujú bunky, sa vyučuje aj na školách, ale ako majú fungovať rodiny, o tom sa len málokde systematicky učí. V tejto oblasti sú ľudia, žiaľ, väčšinou ponechaní sami na seba a na náhodu, čo je veľká nezodpovednosť. Božou vôľou však je, aby sa o tom hovorilo podobným spôsobom, akým sú genetické informácie prenášané prostredníctvom molekúl DNA, aby bolo zabezpečené pokračovanie života na zemi, a to nielen v telesnej oblasti, ale aj v duchovnej. Dôkazom toho sú nasledovné texty z Písma svätého: v 1. knihe Mojžišovej 18, 18 – 19 čítame: „Abrahám sa bezpochyby stane veľkým a zdatným národom a v ňom budú požehnané všetky národy zeme. Jeho som si vyvolil, **aby prikázal svojim synom i všetkým svojim potomkom dbať na Hospodinovu cestu a konať podľa spravodlivosti a práva**, aby Hospodin mohol splniť Abrahámovi všetko, čo mu sľúbil.“ V 5. knihe Mojžišovej 4, 9 čítame ďalej: „Len sa maj na pozore, a **poriadne sa chráň, aby si nezabudol na to, čo si na vlastné oči videl, a nevymizlo to z tvojho srdca, kým žiješ. Pouč o tom svojich synov a vnukov**.“ „Tieto slová, ktoré ti dnes prikazujem, budeš mať na srdci, **budeš ich vštepovať svojim synom a budeš o nich hovoriť**, či budeš sedieť vo svojom dome, či pôjdeš po ceste, či budeš líhať, alebo vstávať“ (M 6, 6 – 7). „**Nech sa to zapíše pre budúce pokolenia**, aby znova stvorený ľud chválil Hospodina“ (Ž 102, 19). „**Rozprávajte o tom svojim synom a vaši synovia svojim synom a ich synovia ďalšiemu pokoleniu**“ (Joel 1, 2). „Keď Ježiš išiel popri Galilejskom mori, uvidel dvoch bratov: Šimona, ktorý sa volal Peter, a jeho brata Ondreja, ako hádzali siete do mora. Boli totiž rybári. Zavolal ich: poďte za mnou a **urobím z vás rybárov ľudí**“ (Mat 4, 18 – 19). „Ježiš pristúpil a povedal im: daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi. Choďte teda a **získavajte mi učeníkov** vo všetkých národoch a **krstite ich v mene Otca, Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.** A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta“ (Mat 28, 19 – 20). „Preto vám dnešný deň vyhlasujem, že som čistý od krvi všetkých, lebo **som vám ohlasoval celú Božiu vôľu, nič som nezamlčal**“ (Sk 20, 26 – 27). „Ty teda, moje dieťa, posilňuj sa milosťou v Ježišovi Kristovi a **to, čo si skrze mnohých svedkov počul odo mňa, predkladaj verným ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných**.“ Ešte pred necelým storočím boli aj na Slovensku kostoly a modlitebne v centre diania spoločnosti a tam boli tieto pravdy šírené. V súčasnej dobe je to celkom inak. Všetko iné je dôležitejšie. To znamená veľmi vážne ohrozenie manželstva, rodiny aj celej ľudskej spoločnosti! Dôsledkom toho je, že sa okrem iného aj vnútorná stavba rodín vážne narušuje, oslabuje a rúca. Nakoniec sa to prejavuje aj navonok, keď dochádza k nepokojom, neistote, strachu, rozvodom, vnútorným zraneniam a bolestiam, nespravodlivosti a mnohým iným trápeniam. Riešením nie sú rozvody ani samovraždy, ale návrat k pôvodnému určeniu, ku ktorému sme boli stvorení. Preto je šírenie Bohom zverenej dobrej zvesti jednou z najdôležitejších úloh v našom živote. Do nášho okolia preniká cez vzťahy dôvery, vzájomného porozumenia a Božej lásky. Ak chceme, aby nám ľudia správne porozumeli, potrebujeme lepšie spoznávať ich myslenie, hodnoty a tráviť s nimi spoločný čas. Viesť ľudí k Bohu a povzbudzovať ich k rozvoju duchovného života viery znamená dávať im to najcennejšie, čo v tomto svete existuje. V konečnom dôsledku to znamená riešenie tých najpálčivejších problémov, ktorým ľudská spoločnosť čelí, a to jednoduchým, finančne nenáročným, ale najúčinnejším spôsobom – od srdca k srdcu. Predsa by som však ukončil otázkou: Prečo nám to v praxi ide tak ťažko?

Ľubomír Počai

Riešením nie sú rozvody..., ale návrat k pôvodnému učeniu, ku ktorému sme boli stvorení.

Manželstvo

„Manželstvo je pre mňa možnosť nechať sa obohatiť inakosťou partnera, vyrásť v oblastiach, v ktorých som iná, priestor rásť v pokore a v schopnosti robiť dobre, aj keď sa mi prirodzene nechce, lebo som od prirodzenosti sebecká, priestor pre tú najlepšiu tímovú spoluprácu na svete.“

Ester Krišková

Zeptali jsme se za vás

Po skončení Národního týdne manželství (NTM) na Slovensku nám odpovídali na otázky Vladimír Sochor – koordinátor NTM – s manželkou Renatou.

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA

Jaký program byl pro Národní týden manželství připraven a jakých setkání jste se s manželkou zúčastnili?

Zúčastnili sme sa tlačovej konferencie k NTM v Bratislave, ktorou sme oficiálne odštartovali Týždeň manželstva na Slovensku. Ešte hneď v pondelok večer sme mali koncert za účasti partnerov NTM, niektorých politikov aj predstaviteľov cirkevných spoločenstiev – takisto v Bratislave.

Aktívne a veľmi osobne sme však boli zapojení do príprav NTM v Banskej Bystrici, kde pôsobíme. Boli sme zaangažovaní do prípravy niektorých z podujatí ... a asi najviac sme si užívali koncert (nielen) pre manželov, ktorý sme nazvali „Viac ako pieseň", kde okrem skvelej hudby a piesní bola pre manželov pripravená aj malá aktivitka. Skvelý však bol aj Valentínsky večer s p. Milenou Mikulkovou, ktorá je skúsenou sociálnou pedagogičkou. Profesionálne sa zaoberá vzťahmi a riešením vzťahových záležitostí a naozaj jedinečne poukázala na niektoré "Dôležité maličkosti", ktoré sú také dôležité pre zdravé manželstvo.

...ja som zodpovedný za to, ako žijem so svojou manželkou, ako zrkadlíme svojmu okoliu svoje spolunažívanie.

Co účastníky nejvíc zajímalo?

Tohtoročnú kampaň sme zamerali na tému „Manželstvo – viac ako papier". Chceli sme tým poukázať najmä na to, že hoci ten „papier" (sobášny list) určite na dobré a úspešné manželstvo nestačí, nie je to bezvýznamný kus papiera. Pomáha nám najmä vo chvíľach, keď by sme to „ tým druhým" možno najradšej zabalili. Pripomína, že sme svojmu partnerovi raz sľúbili, že s ním zostaneme nielen vtedy, keď pôjde všetko ľahko, ale aj v tých ťažších dňoch.

Ponuka programov v jednotlivých mestách a dedinách bola veľmi pestrá, preto je asi ťažké povedať, čo účastníkov najviac zaujímalo. Každý si zrejme vybral to, čo bolo jeho srdcu najbližšie – niekto romantiku s manželským partnerom, iný možno tanečný večer či nejaký praktický workshop a ďalší sa mohli zapojiť do manželskej hry, ktorá prebiehala počas celého týždňa v Nitre. Napríklad ja som pozval manželku na špeciálny obed (večer sme totiž mali nejaké povinnosti v súvislosti s NTM) a naozaj sme si to spolu užili.

No a veľmi príjemné bolo zistenie, že hoci Týždeň manželstva na Slovensku prebiehal ešte len štvrtýkrát, začína sa už aj v spoločnosti vnímať ako prirodzená súčasť valentínskeho obdobia. Veľmi fajn vstúpili do kampane médiá, nielen regionálne, ale aj verejnoprávne. Z toho sme mali naozaj radosť.

Řešily se na setkáních i některé otázky rozvodů věřících párů a jejich problémy?

Pokiaľ viem, tak asi nie. Mali sme však nejaké špeciálne večery a programy pre slobodných a tiež pre snúbencov, ktorí sa na spoločný život pripravujú. Boli to veľmi praktické workshopy – o tom, čo všetko sa po svadbe zmení, ako sa na nové obdobie pripraviť... ale aj ako napríklad zorganizovať svadbu, čo tam zakomponovať, na čo nezabudnúť... a to všetko v čo najväčšej pohode. Veď je to veľký deň, tak aby „sme oň neprišli" kvôli mnohým detailom, ktoré sú jeho súčasťou.

Proč mají podle vás dnes mladí lidé strach z manželského svazku a raději spolu žijí jen tak, bez uzavření manželství? Je v tom jen strach z rozchodu?

Asi aj obavy z možného rozchodu či nezvládnutia zodpovednosti. Ja však v tom vidím predovšetkým nedostatok dobrých modelov. Je tak žalostne málo dvojíc, ktoré si manželstvo naozaj užívajú, partnerov, ktorí sú spolu šťastní – a to v zmysle nielen nejakých silných emocionálnych zážitkov, ale v zmysle vzájomnej blízkosti a spoločných hodnôt. Keď prídu tie každodenné starosti, nechávame sa nimi pohltiť a akoby sme stratili vedomie toho, prečo sme spolu. Asi to dosť súvisí aj s vlastnou identitou jednotlivcov. Ak neviem, kto som a kam kráčam, ani ja sám – možno sa mi to nepodarí objaviť ani napriek tomu, že budem v manželstve. A hoci kresťanstvo má odpovede na tieto otázky tak pre jednotlivcov, ako aj pre manželov a rodiny, zdá sa mi, že ani v cirkvi nevenujeme dostatočnú pozornosť tomu, aby sme mladých adeptov na manželstvo viedli k hľadaniu jednotnej vízie pre svoje manželstvo.

A tiež sú tu určite aj rezervy v sprevádzaní, povzbudzovaní či praktickej pomoci manželským dvojiciam. Nechcem však hovoriť o tom, čo by mal robiť niekto iný – ja som zodpovedný za to, ako žijem so svojou manželkou, ako zrkadlíme svojmu okoliu (vlastným deťom, susedom, kolegom, či bratom a sestrám) svoje spolunažívanie. So svojimi víťazstvami aj sklamaniami, nedostatkami aj úspechmi. Učíme sa byť transparentnými.

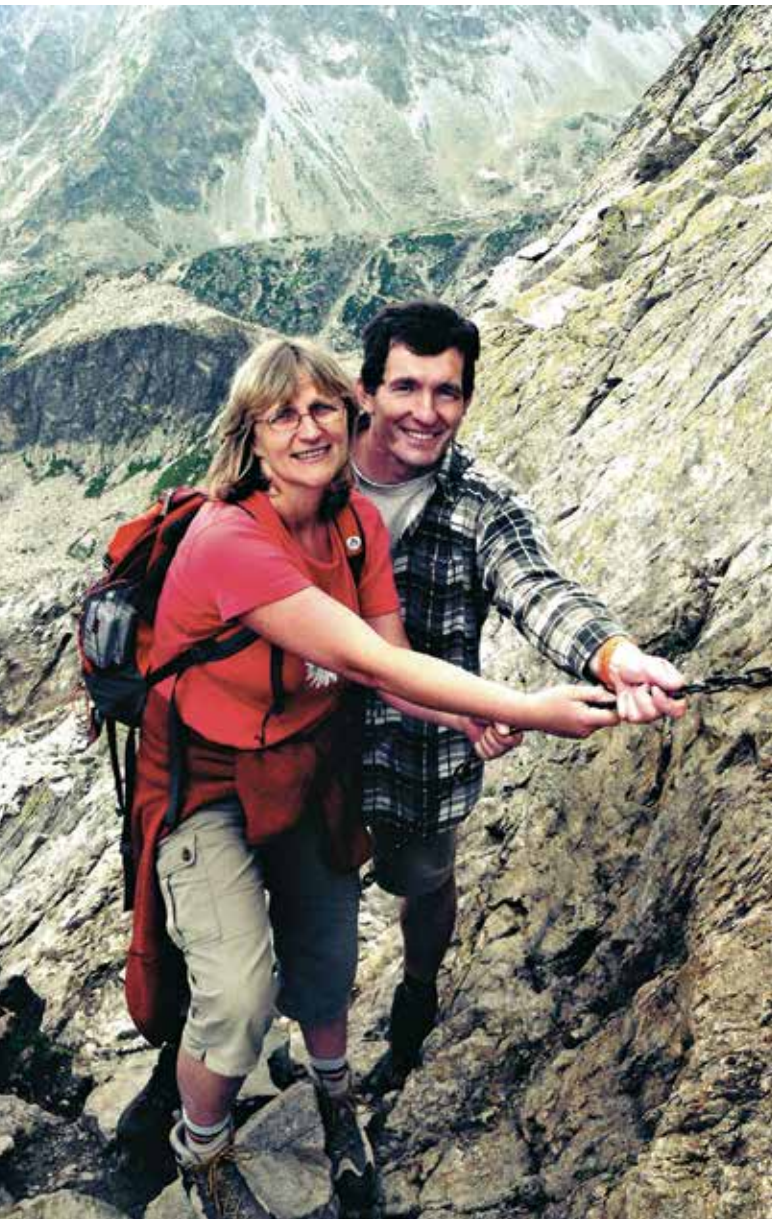

Co pro dnešního člověka znamená manželský slib?

To dosť závisí od toho, ako si zadefinujeme „dnešného človeka“. Poznám veľa ľudí (a mnohí z nich sú neveriaci), ktorí zobrali manželský sľub skutočne vážne a robia všetko pre to, aby splnili to, k čomu sa svojmu manželskému partnerovi zaviazali. Skutočne ho milujú, naučili sa vzájomne si odpúšťať, majú jeden druhého v úcte... Avšak poznám tiež mnohých (a niektorí z nich sú aj kresťania), ktorí to jednoducho nezvládli. Oľutovali, že sa zaviazali manželstvom, a buď sa rozišli, alebo ak aj zostali spolu – trápia sa a trápia jeden druhého. Vo všeobecnosti je asi možné povedať, že sme dnes náchylní skôr sa vzdávať. Neviazať sa, nerobiť dlhodobé záväzky... aj mnohé reklamy nás vedú k instantným riešeniam.

Co říkáte na tzv. „obnovení manželského slibu“?

Jednoznačne sme za. Môže byť pre manželov niečo lepšie, ako sa ubezpečovať o svojej láske, o vzájomnej oddanosti a potvrdzovať to napríklad aj verejným vyznaním? Veľmi prajeme každému manželskému páru, aby mal na každý deň nejaký inšpiratívny nápad ako vyjadriť svojmu partnerovi – si pre mňa vzácny/a, jedinečný/á a nikoho ďalšieho nehľadám, pretože to najlepšie už mám doma.

Po čem dnes lidé nejvíc touží, co čekají od svazku muže a ženy dnes?

Asi je to podobné, ako to bolo pravdepodobne vždy – chcem nájsť uspokojenie svojich potrieb. Prejavuje sa v nás prirodzený egoizmus. Aj preto muž očakáva od svojej manželky, že ho bude oceňovať a obdivovať v každom ohľade, navyše mu bude variť, prať, starať sa o deti, uspokojovať jeho sexuálne potreby... žena zasa chce byť milovaná, uisťovaná o svojej kráse, byť vypočutá, zabezpečená... nakoniec, asi to nie je až také nelegitímne. S takýmito potrebami sme boli stvorení, ale takisto aj so schopnosťou urobiť to pre toho druhého. Záleží však na tom, či sa sústredíme skôr na poskytovanie služieb svojmu manželskému partnerovi, alebo si zo strany toho druhého na všetko toto robíme nároky. A niekedy sa mi zdá, že si to tak trocha zamieňame.

Pořádaly se i nějaké akce pro nevěřící? A pokud ano, co tato akce pro nevěřící znamenala? Mohli být věřící lidé příkladem?

Kampaň Národný týždeň manželstva nie je o veriacich a neveriacich. Je o manželstve, o manželoch, o láske a pozornosti voči svojmu manželskému partnerovi, o inšpirácii a hľadaní nových podnetov, o nápadoch, čo môžeme urobiť pre svojho partnera, pre svoje manželstvo. A ak máme kapacitu, tak toto isté sprostredkovať aj ďalším, aby aj to ich manželstvo mohlo byť zajtra lepšie a hlbšie, ako bolo včera. No a keď som kresťan, tak v tom môžem vidieť skvelú príležitosť na to, aby som niečo z Božej lásky, ktorej sa mi tak hojne dostáva, sprostredkoval aj manželom okolo seba, a to bez ohľadu na to, či sú kresťanmi, alebo nie. A možno neuvidia „tú moju soľ“, ale budú ju cítiť a povedia si: „Toto bolo naozaj chutné. Kedy budeme pokračovať?“

Rozhovor vedla:
Marie Horáčková

Manželstvo má zmysel

Celoživotné spolužitie muža a ženy je model, na ktorom je založená ľudská spoločnosť. Prináša bezpečie, prijatie a zmysluplné medziľudské vzťahy. Rozdielnosť muža a ženy, ich odlišné povahy, vlastnosti, či kultúrne a rodinné pozadie sú obrovským prínosom, pretože sa môžu dopĺňať a podporovať jeden druhého v jeho slabších stránkach.

Rozdielnosť je však aj rizikom, že ju niektorý z nich bude vnímať ako ohrozenie a bude sa snažiť zmeniť toho druhého na svoj obraz. Býva to tak najmä vtedy, keď jeden alebo obaja manželia vstupujú do manželstva s cieľom čo najviac dostať, namiesto dať. Človek podľa viacerých výskumov prežíva šťastie vtedy, ak sa cíti byť milovaný a cíti, že jeho život je zmysluplný. Napĺňanie potrieb manželského partnera dáva životu zmysel a ak ten druhý odpovedá rovnakou mincou, človek cíti lásku. V manželstve som tu pre Teba a Ty si tu pre mňa. Je to opak sebeckého spôsobu života, keď sa človek stará v prvom rade o seba a ostatných si všíma iba vtedy, keď ich potrebuje.

www.ntm.sk

Rozvod trhá rodinu a ničí život dětem

„Rozvod zničil celou naši rodinu, vždycky už tam bude díra, kterou nikdo a nic nezaplní. Prožila jsem v manželství peklo a říkám, že rozvod nakonec všechny zničí," říká žena, dnes sestra v Kristu, která má odvahu podělit se s námi o svůj životní příběh. Její svědectví není jistě ojedinělé, podobným údělem prochází mnoho žen, jen o tom nemluví.
Ani naše sestra si nepřeje být jmenována, tomu rozumíme a respektujeme její rozhodnutí.

Vzpomínáte na svoji původní rodinu v dobrém?

Ano, prošla jsem sice velmi přísnou výchovou - nikdy jsem nesměla jít ven s kamarády, pokud nebyla hotová práce a úkoly, musela jsem říci, kam jdu, návrat domů byl přísně stanoven (i v mých 18letech maximálně do 21:00), ale to vše dnes chápu jako dobré. Tehdy jsem vše samozřejmě viděla jinak, dnes vím, že rodičům na mně záleželo, chtěli pro mne jen to nejlepší, chtěli mne ochránit před nebezpečím, číhajícím venku. Vyrostla jsem v nevěřící rodině, ale rodiče nás tři děti (mám ještě dva bratry) vychovávali v mravních zásadách, vedli nás ke slušnému chování, k práci, úctě ke starším lidem, úctě k autoritám. Můj tatínek byl pro mne velikou autoritou. Oba rodiče se pro nás snažili udělat vše nejlépe, jak mohli a uměli.

Víte o nějakých rozvedených manželstvích ve vaší původní rodině?

Ne, nevím. V naší rodině nebyl nikdo rozvedený. Pokud jsem slyšela o někom z okolí, že se rozvádějí, bylo mi jich velmi líto, věděla jsem, že rozvod je něco špatného.

Jak jste se s manželem seznámili?

Znali jsme se již ze školy. Bylo mi 19 let. Rodiče odjeli a u nás doma v tuto dobu hospodařila naše babička. Využila jsem příležitosti a pozvání kamarádů a odešla jsem na zábavu do blízké obce. Tam jsem se setkala s mým budoucím manželem a začali jsme spolu chodit. On se narodil starším rodičům jako nedonošené dítě. První rok svého života strávil v kojeneckém ústavu, protože jeho maminka byla těžce nemocná. Bylo mi ho líto. Později jsem si uvědomila, jak je důležitá mateřská láska a úzký kontakt s miminkem právě v prvním roce jeho života. Pokud dítěti chybí láskyplné doteky matky, může mu později chybět cit a soucit s druhými lidmi.

Jak dlouho jste spolu chodili?

Půl roku. Otěhotněla jsem a tak jsme se vzali. Oba jsme byli tehdy nevěřící.

Co se stalo potom?

Ve svatební den ho přivedli jeho rodiče ráno dost pozdě. Vypadal, jakoby propýřil celou noc, což byla asi pravda. Jako svědkyni jsem si vybrala svoji kamarádku ze střední školy. Ta mne zklamala. Hned po svatebním obřadu se s mým manželem někam vytratila a vyspali se spolu. Vrátili se k nám domů, kde jsme se po obědě všichni sešli a chovali se, jakoby se nic nestalo.
Po zjištění důvodu jejich nepřítomnosti jsem se zavřela ve svém pokoji a rozhodla se zůstat doma. Chtěla jsem žít raději sama s dítětem, než spolu s podvodníkem. Ale to tehdy nebylo zvykem. Měla jsem dojíst „koláč", který jsem tak neuváženě nakousla. Babička mne poučila, že muži jsou všichni stejní
a moje trucování je tudíž zbytečně, nemá smysl. Nakonec jsem se rozhodla vše nějak vydržet.

Jak vypadalo vaše manželství?

Nazvala bych to peklem, které si nikdo nedovede představit. Čekala jsem první dítě, ale to se narodilo předčasně. Zůstala jsem s ním v kojeneckém ústavu jeden měsíc, než nabralo dostatečnou váhu, aby mohlo být propuštěno domů. Známí mi zatím nosili zprávy o manželově řádění na diskotékách a po návratu domů jsem se s dítětem v náručí dozvěděla od svého manžela, že použil naši ložnici ke společným radovánkám s dalšími třemi lidmi. Klekl si na kolena, všechno mi vyprávěl a prosil, abych mu to odpustila a zůstala s ním.

Zůstala jste?

Ano. Kvůli našemu dítěti. Ale manželovy zálety navzdory jeho slibům neustávaly. Vždy někam zmizel a v noci se vracel pozdě. Probrečela jsem celé noci, ale chtěla jsem manželství zachovat za každou cenu. Přišla jsem znovu do jiného stavu, ale moje druhé dítě muselo trpět ještě dříve, než se narodilo, to kvůli mému trápení. Když se narodilo, proplakalo celé noci.

Přemýšlela jste někdy o rozvodu?

Lhala bych, kdybych odpověděla záporně, ale myšlenky na náš rozchod byly pro mne zcela nepřijatelné, odmítala jsem je. Toužila jsem po klidu (měla jsem jako vzor pěkné manželství mých rodičů)

a stále jsem věřila, že se snad vše v dobré obrátí. Nenávidím rozvody. Nedovedla jsem si představit tu „mašinerii" u soudu a vůbec, co děti? Bylo mi jich líto.

Jak probíhal váš život dál?

Děti vyrůstaly. Pomáhaly mi při domácích pracích, učila jsem je objevovat krásy přírody, malovali jsme spolu. V létě jsme s nimi jezdili stanovat, ale i odtud manžel utíkal na dva až tři dny, vždy se vymluvil, že musí odjet pracovně. Snažila jsem se vše nějak přehlížet, ale trápilo mne to neustále. Když jsem mu domlouvala, nazval mne hysterkou a vždy rázně odcházel z domova.

Bylo mi jasné, že hledá podobné záminky k odchodu. To bylo pro mne další trápení a tak jsem si mnohé nechala líbit, abych ho udržela doma. Jednoho večera, když manžel nebyl doma, zazvonil nějaký muž a tvrdil, že ví, kde teď můj manžel je, jestli se prý chci jít podívat.

Šla jste?

Samozřejmě že ne. Ale brzy naše druhé dítě dovršilo sedm let a těsně před Vánoci to přišlo. Manžel si z ničeho nic před námi začal balit věci do velké tašky a mezi dveřmi nám oznámil, že od nás odchází nadobro. Mladší dítě se mu postavilo do cesty, nevěřícně na něj koukalo a zeptalo se: „Tati, ty už nebudeš náš taťka?" Vhrkly mi slzy do očí, ale ani tohle manžela nezastavilo. Odešel. Brečela jsem a brečela.

Řekl vám manžel předem o svém úmyslu odejít od vás?

Ano. Pozval mne jednou do restaurace a tam mi stručně oznámil: „Měli bychom se rozvést." To bylo všechno. Nahrnuly se mi slzy do očí, cítila jsem se před lidmi trapně a musela jsem z restaurace utéct.

Řešila jste někdy během manželství vaši situaci?

Ano. Když už se u nás stala situace neúnosnou, rozhodla jsem se využít služeb blízké manželské poradny. Paní doktorka se pokusila manžela pozvat k rozhovoru. Ani nevím, jestli pozvání přijal, ale mně paní doktorka poradila jak se k němu chovat, jak s ním mluvit, jak se na něj usmívat při jeho příchodu domů. Vše se mělo zlepšit.

Snažila jsem se ze všech svých sil jednat podle jejích rad, i když mne to stálo hodně sebezapírání. Věřila jsem ve zlepšení situace.

Pozorovala jste ve vašem vztahu nějaký posun k lepšímu?

Nejdřív se mi zdálo, že pokud se budu řídit radami paní doktorky, bude situace lepší. V každém případě byl manžel překvapen, ale dlouho to nevydrželo.

Brzy se vše vrátilo do původních kolejí a nakonec od nás manžel odešel. Rozvod byl pro mne i pro děti hrozné trauma. Vůbec jsem nevěděla, co budu říkat před soudem, měla jsem strach. Rozvedli nás hned. Doma jsem plakala a starší dítě se mě snažilo uklidnit a řeklo mi: „Mami, nic si z toho nedělej, aspoň na nás nebude nikdo křičet a bouchat dveřmi."

Jak jste se s rozvodem vyrovnávala?

Velmi špatně. Život pro mne nebyl jednoduchý ani po rozvodu. Rozhodla jsem se zahltit prací. Již dříve jsem musela přivydělávat i na mateřské dovolené, protože manžel mi nedával téměř žádné peníze. Pamatuji si, že jsem měla tehdy velmi málo na denní útratu, musela jsem vše hodně dobře propočítat, abychom se uživili. V tom jsem si po rozvodu celkem oddechla, nikdo mi peníze zbytečně neutrácel. Cítila jsem však jakousi prázdnotu, věděla jsem, že sama zůstat nemohu, nestačila bych na výchovu dětí, potřebovala jsem pomoc.

Pán Ježíš mi dal vše.
Miluje mne bezpodmínečně
a trvale, nikdy neopustí
a nezradí,
drží mne ve své ruce neustále.

Kdy jste uvěřila?

Až v dospělosti. Po skončení mateřské dovolené jsem se vrátila do zaměstnání a po několika letech jsem potkala přátele, kteří mi svědčili o Pánu Ježíši. Pod vedením bratří a sester jsem se nakonec obrátila. Pán Ježíš mi dal vše. Uvědomila jsem si, že On mne miluje bezpodmínečně a trvale, že mne nikdy neopustí a nezradí, že mne drží ve své ruce neustále. To vše se pro mne stalo něčím nádherným, začala jsem s Ním žít nový krásný život. Přivedl mi milujícího manžela a daroval nám společná léta v lásce a pokoji. Dnes to vidím jako Boží zázrak, jako zásah do mého života z Jeho strany. Jsem Mu za to nesmírně vděčná a modlím se za svoje děti, aby počkaly na svého pravého partnera.

Co byste poradila dnešním mladým lidem?

V prvé řadě bych je vedla k Pánu Ježíši Kristu, On má pro každého člověka dokonalý plán i s budoucím partnerem, manželem/manželkou. Jeho bych se ptala, modlila se, zda je to ten pravý, který má být mým manželem. Rozhodně bych do ničeho nespěchala. Zúčastňovala bych se s partnerem před uzavřením manželství co nejvíc společných mládežnických pobytů, kde se může ukázat jeho chování, přístup k práci a k lidem kolem něho. Před manželstvím bych se uchovávala v čistotě, sex bych před manželstvím nepraktikovala. Mnozí muži sbírají tzv. „trofeje". Dívala bych se na původní rodinu nastávajícího. Na jejich vzájemnou komunikaci, chování, práci na společných úkolech, na jejich rodinné zásady. Dívala bych se, jak se můj partner chová ke svým rodičům. Nevzala bych si nevěřícího muže.

Rozhovor za redakci vedla:
Marie Horáčková

Životné jubileum Pavla Hanesa

V marci 2014 sa brat Pavel Hanes dožíva 60-tych narodenín. Pri tejto príležitosti mi dovoľte pár pohľadov.

Doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD. ako teológ a vysokoškolský pedagóg

Päť rokov som mal možnosť sledovať a počúvať ho ako svojho učiteľa. Okrem múdrosti a šírky vedomostí mi v pamäti utkvelo niekoľko viet z tohto obdobia: „Čistú teológiu môžete mať len s čistým srdcom." „Ja sa bojím Boha." Na prosbu brata Ľuptáka, aby v modlitbe poďakoval za prvú časť bohoslužobného praktika, sa postavil a povedal: „Ďakujeme ti za prvú časť. Amen." Nezabudol som ani na tú prednášku, ktorú príznačne nazval „Anti-prednáška".

Brat kazateľ Paľko Hanes ako kazateľ a starší zboru

Hádam od príchodu do B. Bystrice (r. 1993) pravidelne, spravidla raz mesačne kázal na nedeľnom zhromaždení. Počas obdobia, keď zbor nemal kazateľa, kázal aj dva razy za mesiac a všetky biblické vyučovania. Jeho výklady Modlitby Pánovej, podobenstiev, epištoly Galaťanom či iných biblických textov sú dodnes v obehu (vyše 720 kázání, prednášok a seminárov). Sú obrovským prínosom pre slovenskú evanjelikálnu teológiu a mnohých veriacich i hľadajúcich. Napriek mnohým skúsenostiam a hlbokému poznaniu cirkevného života a služby bol po rokoch opäť ochotný vziať na seba ďalšiu zodpovednosť a stal sa členom i predsedom staršovstva nášho zboru v B. Bystrici. Svoje obľúbené nedeľné miesto pod balkónom a za stĺpom vymenil za prvú lavicu, z ktorej ochotne vybieha (niekedy doslovne) urobiť oznamy či zahrať sprievod k spoločnému spievaniu.

Pali ako priateľ a môj starší brat

Keď som ukončil magisterské štúdium, naliehal, aby som mu tykal, vraj nie je slon. Keď som bol oslovený kandidovať za kazateľa do B. Bystrice, pýtal sa ma: „Je pravda, že sa mladí kazatelia boja prísť do B. Bystrice kvôli tomu, že sú v zbore učitelia z katedry teológie?" Moja bleskova odpoveď vyjadrovala dôveru, ktorú som k nemu mal: Pali, ak by som ja prišiel za kazateľa, vy sa budete báť! Rozosmial som ho. Keď som sa o pár mesiacov stal kazateľom v B. Bystrici, často ma povzbudzoval. Jeho postoj vyjadruje aj občasná reakcia na moju kázeň: „Cítil som v tom Ducha, ďakujem!" Inokedy mi (ako kompliment) pri odchode zo zhromaždenia povie: „Vstupuješ do svedomia, ani nezaklopeš!" Nemá rád veľké okolky. Miluje spontánnosť a slobodu. Má bázeň pred Hospodinom, Kristov kríž je centrom jeho teológie a bez Ducha Svätého (manželky Danky, množstva kníh a jedného klavíra) by sa mu asi ďalšie desaťročia veľmi žiť ani nechcelo. Za šesťdesiat rokov života brata Pavla Hanesa – Soli Deo Gloria!

Benjamin Uhrin

Rozloučení s bratrem Jaroslavem Hrůzou

V létě minulého roku (dne 14. 8. 2013) odvolal Pán života a smrti po krátké a těžké nemoci milovaného manžela Jaroslava Hrůzu. 21. 8. 2013 jsme se s ním rozloučili v žatecké smuteční síni a posléze na místním hřbitově v Radíčevsi, kam přišlo mnoho jeho přátel, známých, bratří a sester v Kristu Ježíši a celá široká rodina. Děkuji bratřím a sestrám ze sboru v Žatci za krásné písně, br. kazateli R. Pospíšilovi z místního sboru za službu slovem a též br. kazateli A. Boháčkovi z Aše, který oslovil přítomné u hrobu evangeliem naděje. Také děkuji br. kazateli N. Licovi za nádherné tóny duchovních písní, které manžel velmi miloval. S láskou a úctou vzpomínáme a děkujeme Pánu za manželův požehnaný život. Byli jsme spolu téměř 52 let. Společně jsme putovali tímto světem a Pán nám daroval 5 synů, které jsme s Jeho pomocí a k Jeho slávě vychovali. Manžel nám všem byl dobrým příkladem a nyní už je u svého Pána a Spasitele, kterého tolik miloval. Máme naději a z ní se těšíme, že se spolu sejdeme u Pána.

Alžběta Hrůzová, manželka

100. výročí narození bratra kazatele Rudolfa Petra

Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží.“ Židům 13, 7

Vděčně a s láskou vzpomínáme na služebníky evangelia, kteří nás již předešli do Boží slávy. Jedním z nich je i bratr kazatel Rudolf Petr, který se narodil v únoru 1914, tedy právě před 100 lety. Mnozí s hlubokou vděčností v srdci vzpomínají na jeho kazatelskou službu v Suchdole, Brně-Husovicích, Lovosicích, Praze 4 – Pankráci, Vikýřovicích. Nelze nevzpomenout i jeho celocírkevní službu. Dvanáct let byl členem Rady starších BJB v Čechách a na Moravě, v letech 1953–56 sloužil jako tajemník Ústřední rady BJB a ještě v letech 1960–1961 zastupoval v této funkci bratra tajemníka Stanislava Švece. Většině pamětníků se při vzpomínce na milého bratra kazatele Petra vybaví jeho pracovitost, skromnost, pokora a nenapodobitelný úsměv, který vždy navozoval atmosféru Boží lásky a pokoje.

Redakční rada

Sestra Helena Synovcová u Pána

V piatok 24. januára 2014 sme sa v banskobystrickom krematóriu rozlúčili s telesnými pozostatkami našej drahej sestry Heleny Synovcovej, rod. Mankoveckej, ktorú Pán života i smrti povolal do nebeského domova v poludňajších hodinách dňa 17. 1. 2014 vo veku nedožitých 89 rokov. Pri pohrebnej pobožnosti slúžil Božím slovom kazateľ zboru BJB v Banskej Bystrici, brat Benjamín Uhrin, Th.D na text Rim 8, 35 – 39, ktorý uisťuje, že toho, kto ako základný kameň spasenia verí, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, nič nemôže odlúčiť od Božej lásky – ani smrť. Potom text pohrebného oznamu ***„...aby ste sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej...“***(1Tes 4, 13b) nás môže zaradiť do tej skupiny, ktorá môže i chvíle rozlúčky prežívať bez nadmerných sĺz a bolesti a s vďakou za život toho, čo odchádza. To podčiarkla i pieseň ***Krásnu vlasť pripravil pre svoj ľud drahý náš Spasiteľ na nebi...*** , ktorá sa rozoznela sieňou krematória na záver tejto pobožnosti. **Sestra Helena Synovcová, rod. Mankovecká** sa narodila 25. 4. 1925 v obci Dolný Ohaj, okres Šurany, ako tretie dieťa rodičom Jánovi Mankoveckému a Pavlíne, rodenej Horňákovej. Mala dvoch starších súrodencov, sestru Máriu, ktorá doteraz žije, a brata Jozefa, ktorý odišiel k Pánovi v rozkvete života. Svoje srdce odovzdala Pánu Ježišovi ešte v mladosti aj so svojimi obidvomi súrodencami, keď jej rodičia prijali zvesť evanjelia a otvorili svoj dom pre jeho šírenie. Po absolvovaní základnej školy sa vyučila za krajčírku, ale potom pracovala v obchode, ktorý vlastnili jej rodičia, a neskôr vo veľkoobchode svojho brata Jozefa v Bratislave, kde v roku 1947 vstúpila do manželstva s bratom Ing. Petrom Synovcom. V decembri minulého roku si pripomínali 67. výročie svojho šťastného manželstva, v ktorom im Pán Boh požehnal dve deti: syna Petra a dcéru Elenku, ktoré i jej zásluhou našli Božiu cestu pre svoj život. Rodina sa časom rozrástla o osem vnúčat a v ich rodinách im potom pribudlo postupne už desať pravnúčat. So svojím manželom sa v roku 1952 presťahovali z Bratislavy do Liptovského Hrádku, kde aj ona istý čas pracovala v podniku Tesla, kde pracoval aj jej manžel. V roku 1956 už natrvalo zakotvili v Banskej Bystrici, ktorá sa stala ich novým domovom, keďže otec rodiny prijal zamestnanie v podniku Biotika, Slovenská Ľupča. A hoci to bolo obdobie silnejúceho protináboženského tlaku, ich domácnosť sa tu stala jedným z oporných bodov obživenia duchovnej práce v meste a okolí aj pre jej ochotu mať otvorené dvere pre návštevy kazateľov evanjelia a podporu manželovej aktivity v tejto oblasti. Požehnane sa zapísala i do spomienok viacerých študentov, ktorí prichádzali do škôl v Banskej Bystrici a v ich rodine neraz našli kus tepla kresťanského spoločenstva a v nej samej láskavé srdce matky s múdrymi radami pre život na Božiu chválu. Bola radostnej povahy, veľmi rada spievala so svojím manželom duchovné piesne pri gitare a využívala každú možnosť na svedectvo o spasení v Pánu Ježišovi. Po nežnej revolúcii, počas stavby banskobystrickej modlitebne BJB, jej objavili vážne srdcové ochorenie, ktoré sa postupom času komplikovalo a zhoršilo natoľko, že jej znemožňovalo aj dochádzku do zboru, takže živý kontakt s ním mala len prostredníctvom magnetofónových nahrávok, za ktoré bola veľmi vďačná. Posledné mesiace sa však pridružili ešte ďalšie komplikácie spojené s bolesťami, no svätý Boh v príhodný čas ukončil jej trápenie a povolal ju k sebe do nebeského domova. Pán jej dal vo svojej milosti 88 rokov, 8 mesiacov a 22 dní požehnaného života – buď Mu za to úprimná vďaka a chvála.

Odišla, ale v našich srdciach bude žiť ďalej v živej nádeji na radostné stretnutie vykúpených pred Božím trónom.

Nech je jej svetlá pamiatka medzi nami požehnaná!

Benjamin David

Ešte jeden pohľad

...na život brata kazateľa ThMgr. Pavla Kondača, ktorý sa dožíva jubilea 85 rokov.

Milý brat Paľko!
Prechádzam sa v spomienkach a hľadám svoje stretnutia s Tebou i Tvojimi blízkymi. Vidím sa v skupinke spevákov na Tvojom sobáši s Annou Etkou Garajovou v Tekovských Lužanoch. Z toho sobáša si nič nepamätám, len to, že ten ženích má byť kazateľom v zbore, do ktorého som chodil. Ten mladý muž a deva, kvôli ktorým sme tam prišli, zostali len v mojej matnej spomienke.
Keď som si Ťa po druhý raz vážne všimol, slúžil si Božím slovom v bratislavskom zbore a bol si oblečený vo vojenskej rovnošate. Pamätám si, že si slúžil na text z 53. kapitoly proroka Izaiáša.
Nuž a zbližovanie sa s Tebou a Etkou i celou Vašou rodinou pokračovalo i v každodennom živote.
Milý brat Paľko, veľmi dobre viem o tom, že si ma krstil a prijímal do zboru. Spomínam si aj na to, keď si ma potichu poprosil, či by som mohol ísť navštíviť našich bratov v istej zborovej stanici. Tieto vyslania a dôvera boli príjemné pre dušu veriaceho mladíka. Dnes Ti za to ďakujem.
Môj odchod na štúdium teológie do Prahy Ti spôsobil nemálo problémov s tzv. štátnou správou (= Štb). Je mi to ľúto, ale ďakujem Ti, že si ma v mojom rozhodnutí podporoval. Dodnes mám v knižnici knižku, ktorú si mi doniesol zo svetového kongresu baptistov v Brazílii v Riu de Janiero. Ešte raz, srdečná vďaka za ňu.
Nuž, ale potom nasledoval Tvoj štátnou správou vynútený odchod z Bratislavy. Zdá sa mi, že nasledovalo najšťastnejšie a najpokojnejšie obdobie Tvojej služby a života Vašej rodiny v Liptove, keď ste žili vo Vavrišove a Vaše deti rástli a slúžili v zbore. V tomto období Tvojho života si občas doplňoval môj „nedostatok v službe svätým". Chodieval si slúžiť do Košíc najmä maďarsky hovoriacim veriacim. Časom sa to zmenilo na výmenu našich kazateľní, Ty v Košiciach, ja vo Vavrišove.
Tvoj odchod do Lučenca a služba tamojšiemu bratstvu znamenala vnútorné stmelenie a posilnenie zboru. Nebola to prechádzka ružovou záhradou, bezproblémový život, ale predsa to bolo pokojnejšie obdobie služby zo strany rodiny, zboru i štátnej správy.
Odtiaľ ste sa vrátili späť do Bratislavy. Ako dôchodca si ešte určitý čas slúžil v novovzniknutom zbore v Bratislave v Podunajských Biskupiciach.
Nuž a Tvoja prítomnosť na bohoslužbách počas môjho pôsobenia v zbore Miloslavov mi bola pri službe Božím slovom vždy mementom pre kazateľské úlety.
Ďakujem Ti za Tvoju pokornú a nevnucujúcu sa i povzbudzujúcu prítomnosť a priateľstvo pri mojej kazateľskej službe.
Chcel by som ešte spomenúť Tvoju službu vo vedení cirkvi, v jej Ústrednej rade a Rade v SR, v komisiách, v DTS (Diaľkovom teologickom seminári), kde si vyoral hlbokú brázdu, keď si učil desiatky či stovky členov našich zborov myslieť teologicky.
Aj za nich Ti ďakujem. Tento list píšem, brat môj, pri príležitosti Tvojich osemdesiatych piatych narodenín. Sú to roky, ktoré priniesli mnoho nepríjemného, o čom povieš: „ ... nemám v nich záľuby," ale sú to aj roky vždy novej a znovu sa obnovujúcej dobroty a milosti Božej.
D. Boenhoffer vraj pred svojou popravou napísal: „To dobré nás ešte len čaká." Osobne i za čitateľov Rozsievača a mnohých členov BJB v ČR i SR Ti prajem to dobré v ďalších dňoch Tvojho života a vždy novú radosť z toho krásneho, ktoré nás čaká.
„Kto je múdry ... nech si všíma milostivé skutky Hospodina!" (Ž 107, 43) Nuž a ako prianie do ďalších dní prijmi slová 42. žalmu, verš 12: ***„Čakaj na Boha, ešte mu budeš ďakovať, svojmu Spasiteľovi, svojmu Bohu."***

S láskou Tvoj brat v Kristu
Juraj Pribula

Konferencia sestier 2014

„Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou." 1Tim 6, 6

Konferencia bude v dňoch 2. 5. – 4. 5. 2014 v Poprade - v hoteli SATEL.

Témou konferencie bude **POBOŽNOSŤ SO SPOKOJNOSŤOU**. Uvedomujeme si, že sa potrebujeme povzbudzovať k tomu, aby sme žili pobožne a spokojne na tomto svete, ktorý je plný nespokojnosti a bezbožnosti. Pán Ježiš túži byť pre nás naozaj všetkým, On chce, aby sme bezpečne spočívali v Jeho náručí a aby sme sa tešili v Ňom na každý nový deň.
Prihlášku na konferenciu nájdete na stránke http://www.baptist.sk/ks/ ktorú vyplníte priamo tam a hneď aj odošlete.
Osoba zodpovedná za prihlášky, platby a registráciu je sestra Ľudmila Englerová.
Mailová adresa: ludmila.englerova@gmail.com
Telefón: 00421 904 113 853
Poštová adresa: Ľudmila Englerová, Fraňa Kráľa 34, 058 01 Poprad
Konferenčný poplatok spolu s ubytovaním a stravou na celú dobu trvania konferencie je vo výške 60,-EUR/osoba. Pokiaľ by ste sa zúčastnili konferencie bez stravy a ubytovania, výška konferenčného poplatku je 5,- EUR/osoba/deň. K tomu je možné si dohlásiť stravu a ubytovanie podľa potreby, čo však treba uviesť do prihlášky.
Prihlášku a úhradu konferenčného poplatku vrátane poplatkov za ubytovanie a stravu je nutné zaslať najneskôr **do 31. 3. 2014** na číslo účtu v tvare IBAN pre účastníčky z ČR, ako aj SR rovnako: **SK 86 0200 0000 0027 9587 2855,** SWIFT kód: **SUBASKBX** , variabilný symbol = **číslo prihlášky alebo 252014**
Úhrady na tento účet nie je možné zasielať v českých korunách, len v EURÁCH.
Chcem vás, drahé sestričky, povzbudiť k tomu, aby ste sa na toto stretnutie pripravovali spolu s nami na svojich modlitbách.
Ak by ste sa chceli s nami podeliť o svedectvo, ktoré sa týka danej témy, či prispieť básňou alebo piesňou, prosím kontaktujte sestru Jarku Balážovú do 31. 3. 2014 na adrese: jarmila.balaz@gmail.com, alebo telefonicky: 0904 359 912, 055/6331734.

Za výbor OS v Božej láske Vaša
Ruth Maďarová – predsedníčka OS BJB
Poprad, 25. 1. 2014

Uväznený misionár urobil priznanie

Komunistický režim zverejnil priznanie juhokórejského misionára. Päťdesiatročný baptista Kim Jung Wook na tlačovej konferencii požiadal o milosť za svoje zlyhanie a priznal sa k tomu, že pracoval pre juhokórejskú tajnú službu tým spôsobom, že zakladal podomové spoločenstvá v Severnej Kórei, aby získaval špiónov. Ilegálne kresťanské spoločenstvá zakladal aj v pohraničnom čínskom meste Danghong. Uväznený bol v októbri minulého roka a 27. februára mu umožnili verejne vystúpiť na tlačovej konferencii. Južná Kórea popiera akékoľvek prepojenie misionára s tajnými službami a požaduje jeho okamžité prepustenie. Kim pracoval v Danghongu sedem rokov. Pomáhal severokórejským robotníkom, ktorí si hľadali v Číne prácu. Poskytoval im stravu a ubytovanie. V októbri vycestoval do Severnej Kórey, aby navštívil bývalých utečencov, ktorých Čína poslala naspäť do ich vlasti. Tento prípad nie je ojedinelý. V severokórejských väzniciach sa nachádza niekoľko misionárov, o ktorých prepustenie sa zasadzujú aj USA a Austrália. Severná Kórea prenasleduje kresťanov systematicky. V pracovných táboroch sa nachádza minimálne 30 000 kresťanov. Podzemná cirkev má asi 100 000 členov.

-idea-

Odmietnutý azyl rodinám

Kresťanské rodiny, ktoré bojujú o to, aby mohli svoje deti vzdelávať v domácom prostredí, nemôžu počítať s azylom v USA. Tieto rodiny sa cítia v Nemecku prenasledované, lebo ak odmietajú dať svoje deti do štátnych škôl, môžu im deti vziať. Rodina Romeikovcov z Bissingenu pri Štuttgarte prehrala niekoľkoročný súdny spor o udelenie azylu v USA. Najvyšší súd vo Washingtone odmietol 3. februára ich odvolanie. Na základe tohto rozhodnutia môže byť päťčlenná rodina vrátená naspäť do Nemecka. Podľa názoru rodičov sa na nemeckých štátnych školách vyučuje obsah, ktorý je v rozpore s Bibliou. Preto svoje deti vyučujú doma sami, čo je v rozpore s nemeckými zákonmi. Naproti tomu je domáce vyučovanie bežné v USA, Veľkej Británii, Rakúsku, Francúzsku, ako aj v ďalších krajinách. Napriek hrozbe právnych dôsledkov v Nemecku rastie hnutie za domáce vyučovanie detí. V súčasnosti týmto spôsobom vzdelávajú svoje deti asi v 500 rodinách. Tieto deti dosahujú dobré študijné výsledky. Spolkový súd už vykonal 2700 rozhodnutí, na základe ktorých môže byť rodičom odňatá starostlivosť o ich deti kvôli náboženským výhradám voči vyučovaniu na školách. Rozhodnutia sú odôvodňované všeobecným záujmom, aby na základe vierovyznania alebo svetonázoru nevznikali „paralelné spoločenské skupiny".

-idea-

Baptisté slouží nové Ukrajině

Dr. Oleksandr Turčynov byl zvolen parlamentem jako nástupce nechtěného presidenta Viktora Janukovyče. Dr. Turčynov je baptistický vedoucí Word of Life Centre v Kyjevě, členem Ukrajinské baptistické jednoty (Celoukrajinská jednota sborů evangelikálních křesťanů – baptistů). Ve svém projevu uvedl, že jeho cílem je „ukončení konfliktů a obnovení stability… zajistit mír a pokoj, zabránit dalším obětem, řevnivosti a lynčování."- Pavel Unguryan, ředitel Odboru mezinárodní misie Ukrajinské baptistické jednoty a člen parlamentu, řekl: „Radost i smutek zaplavují naše srdce v oslavě narození Nové Ukrajiny, smutek pro mladé muže, studenty i manžely, kteří zemřeli proto, aby se toto stalo skutečností. Stovky tisíc lidí jásaly, když poslouchaly zprávy z Majdanu o posledním vývoji situace. Bohužel mnoho lidí je teď plných hněvu a nenávisti vůči oponentům. Mnozí jsou motivování odplatou. Naše země se potřebuje navrátit ke Kristu. To, co Ukrajina potřebuje, není pouze výměna lidí, kteří mají autoritu, ale změna celého systému a vztah autorit k obyčejným lidem. Ukrajina potřebuje lásku, milost a odpuštění. Ukrajina potřebuje Krista!" Bratr Unguryan vyslovil také pochvalná slova na adresu křesťanské komunity, která byla světlem a solí na obou stranách během prostů a konfrontací.
„Lékaři, sestry, kuchaři, studenti i jiné křesťanské skupiny pomáhali, kdekoliv bylo potřeba," řekl také Unguryan. „Situace způsobila, že se sbory a denominace sjednotili v modlitbách a půstu za mír a Boží zásah. Lidé začali volat k Bohu a dokonce TV média mluvili o roli církve a citovali Písmo."
Na Ukrajinu přijela také Baptistická záchranářská jednotka Hungarian Baptist Aid, aby pomohla při obnově země.

The Baptist Times / Kancelář VV BJB, redakčně kráceno

Varovanie

Spoločné varovanie pred vojenským riešením krymskej krízy vydali spoločne zástupcovia kresťanskej a moslimskej komunity žijúci v tejto autonómnej republike patriacej Ukrajine. Miestna Rada cirkví, ktorá reprezentuje kresťanskú, moslimskú a židovskú komunitu, vyzýva všetky strany konfliktu k zachovaniu pokoja. Vyhlásenie bolo vydané potom, ako Rusko a Ukrajina uviedli svoje armády do stavu pohotovosti.
Väčšina z dvoch miliónov obyvateľov je naklonená Rusku. Dvanásť percent obyvateľov sú moslimovia, takzvaní Krymskí Tatári, ktorí sa prikláňajú k Ukrajine. Medzi moslimami sa nachádzajú aj extrémisti, ktorí sa usilujú o vytvorenie islamského štátu. Na čele Ukrajiny stojí predseda parlamentu – baptista – Alexander Turčinov, ktorý prevzal aj úrad zastupujúceho prezidenta.

- idea -

Mimoriadna zbierka na konferenciu

Na 14. jún 2014 pripravujeme slávnostnú konferenciu „100 rokov rozsievania“, ktorá sa uskutoční v Brne.

Pozývame vás k spoluúčasti na tejto významnej udalosti aj prostredníctvom modlitieb a finančnej spolupráce.

Očakávané finančné náklady na organizáciu a vydanie zborníka chceme uhradiť z dobrovoľných darov jednotlivcov alebo cirkevných zborov.

Dary môžete zasielať na číslo účtu rovnako ako predplatné, do poznámky napíšte

Dar 100 rokov rozsievania

resp.

Dar 100 let rozsévání.

Ďakujeme

Ohlasy čitateľov

Priamo i nepriamo sa nám dostávajú vaše ohlasy na obsah a aj nové grafické stvárnenie Rozsievača. Sme radi, že táto zmena prináša vo veľkej miere pozitívne hodnotenia, ktoré nás tešia i zaväzujú.

Boh Vás žehnaj!
Volám sa Daniel Z. a som z Michaloviec. Veľmi rád si čítam Váš časopis Rozsievač, ktorý som našiel na internete. Našiel som tam veľa povzbudení a zdravých článkov. V terajšej dobe je to vzácnosť, lebo vplyv falošného učenia prosperity postupne preniká do mnohých cirkví a zborov. Nech Vás Otec v mene Ježiša Krista bohato požehná vo vašej dobrej práci , aby ste zožali bohaté ovocie z toho čo zasievate!

Daniel

Napíšte nám aj vy, ako hodnotíte tohtoročný Rozsievač.
Ďakujeme.

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsievača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach:

- preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk)
- krátke informácie zo zborového diania
- rozhovory
- spracovanie tématických článkov
- fotoreportér

Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)

Ďakujeme všetkým predplatiteľom, ktorí si uhradili predplatné Rozsievača na rok 2014. Je to pre nás povzbudenie a aj záruka toho, že budeme vedieť naplniť náš rozpočet. Zvlášť chceme poďakovať tým predplatiteľom, ktorý nám poukazujete viac, než je stanovené predplatné. Tieto dary budeme využívať na rozvoj našej služby, aby sa Rozsievač ďalej skvalitňoval a dostával k čoraz širšiemu okruhu čitateľov. Chceme poďakovať týmto našim darcom: Iva Vaňková, Venuše Rohlová a Květa Velová. *Redakcia*

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu!
Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.
Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

5 – Plačme s plačúcimi
(ako zvládať utrpenie, ako pomáhať trpiacim)
Uzávierka príspevkov: 6. 4. 2014

6 – Svätý duch v praxi
Uzávierka príspevkov: 6. 5. 2014

7 – Z lavíc do ulíc (evanjelizácia a my)
Uzávierka príspevkov: 6. 6. 2014

Diakonické združenie Rodina

Milí bratia a sestry, čitatelia nášho Rozsievača.

Obraciam sa na vás s prosbou o poukázanie vašich 2 % z dane z príjmu pre naše Diakonické združenie Rodina. Svojím príspevkom 2 % pomôžete tým, ktorí to „v našej rodine BJB" najviac potrebujú. Minulý rok sme prijali od vás cez 2 % sumu 534,24 €. Za každé euro sme vám veľmi vďační.

Údaje potrebné k poskytnutiu 2 %:
Obchodné meno alebo názov:
Diakonické združenie Rodina
Sídlo: **Poštová 57, 900 27 Bernolákovo**
Pravna foma: **občianske združenie**
IČO: **30842956**
Ďakujem v mene výkonného výboru Diakonického združenia Rodina.
S pozdravom Mgr. Pavel Pivka

Rada BJB v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
tel./fax: 02/43421145
e-mail: pivkapali@gmail.com

Milí priatelia,
dovoľujeme si vám pripomenúť, že už je čas podávania daňového priznania, a teda aj možnosti darovať 2 % zo svojich daní.
BTM sa o ne uchádza aj tento rok.

Budeme vám vďační, keď svoje 2 % venujete práve nám. Ak máte priateľov, ktorí nevedia, kam posunúť svoje 2 %, odporučte im našu organizáciu. Každý cent je pre našu prácu veľmi dôležitý. Do vyhlásenia o poukázaní 2 % zo zaplatenej dane z príjmov za rok 2013 uveďte nasledovné údaje o prijímateľovi:
Obchodné meno alebo názov:

Bratislavská tlačová misia
Sídlo: Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49
Právna forma: Občianske združenie
Identifikačné číslo prijímateľa (IČO): 30815231

Všetky potrebné tlačivá, aj daňové priznania, si môžete stiahnuť z internetových stránok: www.rozhodni.sk.

Za vašu podporu vám vopred ďakujeme, tím BTM

Rozsievač (1924–1933) - druhé desaťročie vydávania

Ak sa vrátime do rokov 1924 – 1933, tak sme v období druhého desaťročia vydávania časopisu Rozsievač. Mesiac čo mesiac – raz v roku dvojčíslo – prichádzal časopis do rodín na Slovensku, v Čechách, v Maďarsku, v Poľsku, na Zakarpatskej Ukrajine, na Dolnej zemi, ale aj za morom v Amerike.

V prvých rokoch tohto desaťročia sa aj v časopise odzrkadľoval neľahký povojnový život, ale predovšetkým radosť z vytvorenia samostatného štátu. V tomto období bol Rozsievač nositeľom radostnej zvesti o spasení, ale aj informátorom o dianí v zboroch, v našej krajine a vo svete.

Postupne nadobúdal stabilnú formu. Na stránkach Rozsievača boli biblické výklady a duchovné úvahy, osobné svedectvá a aktuálne správy vo forme referátov z konferencií, zídení sesterských krúžkov a združení mládeže. V rubrike NAŠA PRÁCA boli informácie o práci v zboroch; v časti ZPRÁVY informácie o dianí v mladej republike a vo svete; v rubrike OKIENKO rôzne zaujímavosti. Obšírne informácie z vydavateľstiev našli čitatelia v časti LITERATÚRA. V závere jednotlivých čísiel bolo niekoľko inzerátov, ktoré pomáhali časopisu pri vyrovnávaní platobnej schopnosti.

Upozornění sborům. *Na 1. února připadá denominační neděle.* Prosíme kazatele, aby na tuto neděli volili thema kázání denominačního. Nechť se dějí modlitby za pronásledované bratrstvo na Rusy, za slabé sbory, za prohloubení duchovní a za rozvlažení v církvi i národě. *J. P.*

Zmena Rozsievača v priebehu druhého desaťročia

Vytvárať takéto dielko nebolo jednoduché, pretože práca spočívala zväčša na pleciach jedného človeka. Ním bol do roku 1927 brat kazateľ Karol Vaculík. Preto sa bratia rozhodli pre zmenu. (Prepis originálu z Rozsievača 1/1928):

„Mesačník Rozsievač vchodí do svojho XV. ročníka. Posielajúc ct. čitateľom prvé číslo tohto ročníka, sdeľujeme niekoľko dôležitých oznámení.

Predovšetkým sa časopis preorganizoval. Redakcie sa ujíma redakčný kruh, v ktorom sú zastúpení slovenskí i českí členovia. Slovenské články a zprávy posielajte na adresu J. P. Piroch, české na adresu Dr. J. Procházka. Dúfame, že táto úprava prospeje rozmanitosti listu obsahove i propagačne. Tlačiareň, administrácia a expedícia bola prenesená na výslovné prianie slovenských členov kruhu do Lipt. Sv. Mikuláša. Toto miesto má svoju tradíciu. „Rozsievač" bol tu redigovaný pred vojnou za redakcie kaz. K. Vaculíka.

Tradičné je tiež preto, že mikulášsky sbor mal rekord v rozširovaní časopisu, rozšíril mesačne na 1000 výtiskov. Máme pevnú nádej, že Liptov obnoví svoju činnosť i v tomto smere. – A za Liptovom nezaostanú ani ostatné sbory. I vnútorne sa časopis obnovuje: Chceme byť predovšetkým časopisom evanjelizačným a výchovným. Mimo toho štyrikrát do roka vyjde štvorstránková obrázková príloha pre mládež „SEJBA" (OSENÍ). Pousilujeme sa oživiť text aj aktuálnymi fotografiami. Redakčný kruh sa snaží zo všetkých síl časopis Rozsievač urobiť obrazom opravdivého, úprimného, Kristovho kresťanstva. Doteraz sme značnú časť nákladov hradili z inzercie, ale mnohí (najmä z Juhoslávie) žiadajú namiesto inzerátov duchovný obsah.

Bratom a sestrám našich sborov. Bratstvo v Muráni, Gemer, t. r. začalo stavať vlastnú modlitebňu. Nachodí sa v chudobnom kraji a na dostavenie modlitebne nemá dostatočných prostriedkov, prosí týmto naše sbory aj jednotlivcov o pomoc, aby kto môže sebemenším šartom prispel k dokončeniu stavby. „Ochotného darcu miluje Boh." Všetky príspevky posielajte na adresu: Ján Šturman, kazateľ Revúca, Kúpeľná cesta, Gemer.

Prosíme o príspevky: zo zborov krátke a výstižné správy a živí ľudia môžu dodávať živé duchovné články. Rozsievač bude taký, aký si ho urobíme. Nepomôže nariekanie a nespokojnosť, ale spolupráca."

Teda brat kaz. K. Vaculík prenecháva práce na vydávaní Rozsievača novým pracovníkom, aj keď v redakčnom kruhu ostáva. Jeho prácu zhodnotili takto – úryvok (prepis originálu):

„Kazatel Karel Vaculík vedl redakci „Rozsievače" takřka od počátku jeho existence. Nebál se, když jej slídivě střežila předváleční maďarská policie... Přinášel radostné poselství zmužilosti a lásky Slováků na Slovensku a v Banátě, udržoval bratrské spojení s bratrstvem za mořem, v Americe. A když umlkla litice válečná, unavený redaktor vrátil se ze srbské fronty, chopil se znovu práce s radostí a nadějí.

První léta slobody národní tvořil základy Bratrské jednoty, pracoval o jednotu československou, vydal několik zpěvníků, byl všecko ve všem... Na Slovensku vyryl hlubokou a požehnanou brázdu svým „Rozsievačem". Uchyluje-li se nyní na čas do ústraní, činí to jedině z důvodů zdravotních.

Přejeme mu pomoc Boží a mnoho zdraví. J.P."

Takto sa pripravil redakčný kruh na vydávanie Rozsievača v roku 1928. Ale o tri roky neskôr, roku 1931 znova rozšírili jeho obsah o ďalšie štyri strany, takže už začal vychádzať 16-stránkový duchovný informátor a pomocník.

Nedá sa zhrnúť na dve strany obsah desiatich rokov Rozsievača. Ponúknem vám, milí čitatelia, to, čo oslovilo mňa. Listovala som stránku za stránkou v Rozsievačoch druhého desaťročia jeho vydávania a uvedomovala som si, že načieram hlboko, veľmi hlboko do studnice informácií o duchovnom živote a práci na Božej roli mojich otcov a matiek vo viere. Všímala som si aj články s duchovným obsahom, ale priam ma fascinovala rubrika s ná-

OKIENKO

Mezinárodní konference baptistické mládeže je proponována na 1—3. srpna 1931 do Prahy. Zúčastní se jí mládež z Ameriky, Anglie, Německa, Československa, snad i z Polska, Maďarska a Jugoslavie! Myslete na návštěvu této konference.

zvom NAŠA PRÁCA.
Informácie o dianí v zboroch boli také podrobné, že z Rozsievača sa mohli čitatelia dozvedieť, kedy a kde bola evanjelizácia v zbore a ako prebiehala, ako sa im darí pracovať misijne, ako pribúda počet členov v zboroch. Až sa tlačia

POZVANIE. Sbor Bratskej Jednoty baptistov vo Vavrišove (žel. stanica Liptovský Hrádok) povoláva všetky sbory, bratov a sestry na jubilejnú slávnosť

50-ročného založenia sboru vo Vavrišove na 10. apríla t. r.

Prihlášky posielajte na: Matej Stupka, kazateľ, Vavrišovo, p. Lipt. Hrádok.

slzy do očí, keď čítate, ako si skromnými finančnými príspevkami vypomáhajú pri stavbách nových modlitební či oprave existujúcich. Ako finančne a hmotne podporovali sirotinec Rodina v Čeklísi (Bernolákovo). Ani udalosti v sekulárnom svete neboli našim veriacim predkom ľahostajné. Napríklad v júli roku 1931 vyhorela podtatranská obec Važec. Prostredníctvom Rozsievača sa zbierali finančie a materiálna pomoc pre postihnutých. Poviete si: Nič nové pod slnkom, veď to sa robí aj dnes. Áno, aj ja som si to povedala. Ale musíme si s pokorou priznať, že všetko, čo robíme, tu už bolo. Staré ročníky Rozsievača sú toho svedectvom.

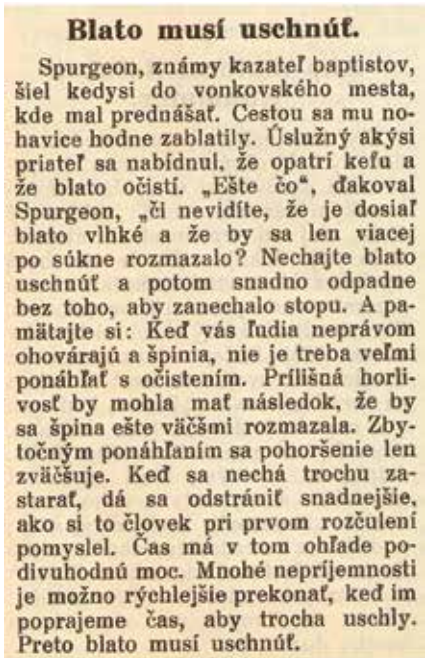

Blato musí uschnúť.

Spurgeon, známy kazateľ baptistov, šiel kedysi do vonkovského mesta, kde mal prednášať. Cestou sa mu nohavice hodne zablatily. Úslužný akýsi priateľ sa nabídnul, že opatrí kefu a že blato očistí. „Ešte čo", ďakoval Spurgeon, „či nevidíte, že je dosiaľ blato vlhké a že by sa len viacej po súkne rozmazalo? Nechajte blato uschnúť a potom snadno odpadne bez toho, aby zanechalo stopu. A pamätajte si: Keď vás ľudia neprávom ohovárajú a špinia, nie je treba veľmi ponáhľať s očistením. Prílišná horlivosť by mohla mať následok, že by sa špina ešte väčšmi rozmazala. Zbytočným ponáhľaním sa pohoršenie len zväčšuje. Keď sa nechá trochu zastarať, dá sa odstrániť snadnejšie, ako si to človek pri prvom rozčulení pomyslel. Čas má v tom ohľade podivuhodnú moc. Mnohé nepríjemnosti je možno rýchlejšie prekonať, keď im poprajeme čas, aby trocha uschly. Preto blato musí uschnúť.

Už v 20. a 30. rokoch minulého storočia sa pravidelne konali konferencie zborov baptistov v ČSR, dokonca v roku 1930 sa konala regionálna konferencia baptistov Československa a Poľska vo Varšave. Nechýbali zídenia kazateľov, pravidelné evanjelizácie, kde pozývali k službe do zborov bratov kazateľov z iných zborov, organizovali sa modlitby – v tom období prevažne za prenasledovaných veriacich. Napríklad v októbri 1930 bol vyhlásený týždeň modlitieb za prenasledovaných veriacich v Rusku. V každom čísle nájdeme informácie o práci s deťmi, o činnosti združenia mládeže a o sesterských krúžkoch. Bratia a sestry sa mohli prostredníctvom Rozsievača dozvedieť aj o dianí v baptistickom svete. V čísle 2/1932 je uverejnená štatistika Svetového zväzu baptistov za rok 1931. Napríklad vieme, že vtedy bolo na celom svete cca 71 000 zborov, takmer 59 000 kazateľov a misionárov, 12 miliónov členov. Oproti r. 1930 vzrástol počet zborov o 1030, členstva o pol milióna.
Podľa správ a vzájomnej informovanosti v Rozsievači tvorili v tomto období naši otcovia a matky naozaj jednu rodinu – ozajstnú Bratskú jednotu baptistov.

Sestry a ich práca

Nebol to dnešný Odbor sestier, ale tvorili sa sesterské krúžky, napríklad Marta v Miloslavove; Včielka v L. S. Mikuláši; Ester vo Vysokom Mýte, Pardubiciach, Brne, Moravskej Ostrave, Jelšave, v Prahe na Pankráci a Vinohradoch, v Lučenci, Lipovej... Dôvody existencie sesterských krúžkov? Ponúkam výzvu sestry Markovej prednesenú v Lučenci 6/1927:
„Sesterské krúžky sú potrebné pre skupinu sestier v zbore, ale aj pre blížnych, medzi ktorými chceme pracovať. Potrebujeme sa spoločne vzdelávať a zdokonaľovať v Božom slove, lebo podľa Biblie aj ženy sú spolupracovníčky na budovaní kráľovstva Božieho. Naše pracovné pole: Učiť ľudí poznávať Pána Ježiša, Jeho lásku k človekovi, rozširovať Jeho Slovo, a tak privádzať ľudí k spaseniu. Navštevovať chorých, povzbudzovať klesajúcich a viac a viac upevňovať sesterskú lásku, ktorou nás Boh spolu viaže."
Sestry vytvorili Zväz sesterských krúžkov so šesťčlenným výborom a mávali aj

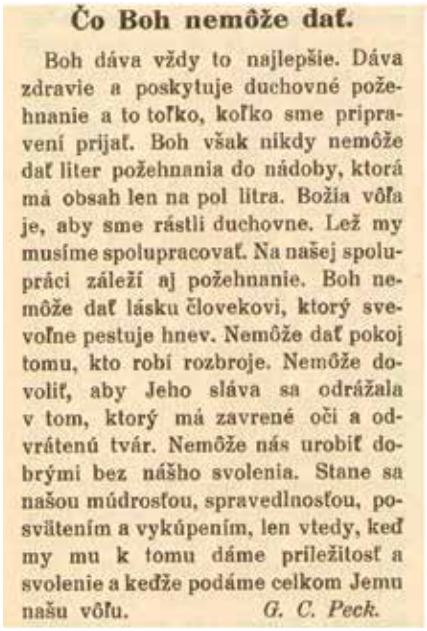

Čo Boh nemôže dať.

Boh dáva vždy to najlepšie. Dáva zdravie a poskytuje duchovné požehnanie a to toľko, koľko sme pripravení prijať. Boh však nikdy nemôže dať liter požehnania do nádoby, ktorá má obsah len na pol litra. Božia vôľa je, aby sme rástli duchovne. Lež my musíme spolupracovať. Na našej spolupráci záleží aj požehnanie. Boh nemôže dať lásku človekovi, ktorý svevoľne pestuje hnev. Nemôže dať pokoj tomu, kto robí rozbroje. Nemôže dovoliť, aby Jeho sláva sa odrážala v tom, ktorý má zavreté oči a odvrátenú tvár. Nemôže nás urobiť dobrými bez nášho svolenia. Stane sa našou múdrosťou, spravedlnosťou, posvätením a vykúpením, len vtedy, keď my mu k tomu dáme príležitosť a svolenie a keďže podáme celkom Jemu našu vôľu. *G. C. Peck.*

spoločné konferencie, napr. v septembri roku 1931 v Prahe na Pankráci, alebo v máji 1932 v Brne.

Združenia mládeže

Podobne ako sestry, aj mládež jednotlivých zborov vytvárala svoje združenia, organizovala stretnutia a konferencie na rôznych miestach republiky. Zo správ priam sála radosť, že sa môžu stretávať, spoznávať a pracovať pre Pána. Spomeniem ako príklad zjazd baptistickej mládeže v Prahe cez Svätodušné sviatky v roku 1929, kde mládež prežívala výzvu br. kaz. Mikulenčáka stať sa lepšími a dokonalejšími deťmi Božími.
Všeličo by sa dalo ešte uviesť, ale plánovaný rozsah článku nedovolí. V jednej z uverejnených kázní som si prečítala výzvu: „Blížnym prospieť, Božie meno osláviť, hranice kráľovstva Božieho rozšíriť."
To platí aj pre nás, baptistov 21. storočia.

Pripravila E. Pribulová

Z aktovky.

I.

Ach, co, na mně přece nic nezáleží! — Beze mne to bude! Já jsem ten poslední! A přece právě ti poslední určují úroveň celku — totiž snižují ji na svoji úroveň.

Zamyslete se nad obrázkem. Co myslíte, která dýha určuje výšku vody v nádobě? Ta správná, normální, ta vynikající, aneb ta krátká, vylomená? Jistě, že ta nejkratší.

Nechtěj býti tím posledním, neboť bys nesl zodpovědnost za nezdar celku. Na tobě záleží.

Najväčšie nebezpečenstvo 20. storočia

Náboženstvo bez Ducha Svätého,
kresťanstvo bez Krista,
odpustenie bez pokánia,
spasenie bez znovuzrodenia,
štátnictvo bez Boha, nebo bez pekla.

Rozsievač, december 1928